

Pruské – Vršatské Podhradie – Vršatec – Chmelová – Červený Kameň

DĹŽKA TRASY: 14 km

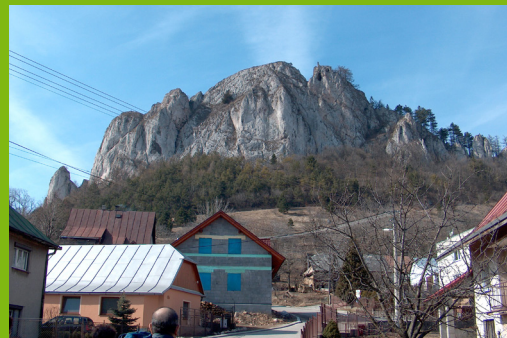
NÁROČNOSŤ TRASY: stredne náročná

PREVÝŠENIA: 914 m

ČAS TRVANIA: 4 hod 30 min

ODPORUČANÁ MAPA: VKU Strážovské Vrchy 119

Trasa je vhodná pre turistu, ktorý rád spája prírodu s históriou.

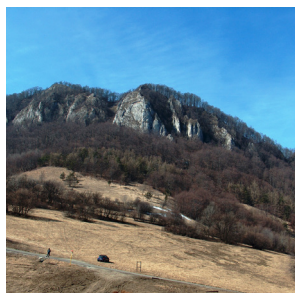

POPIS TRASY:

Začiatok zeleno značkovej trasy sa nachádza na autobusovej zastávke v centre obce **Pruské** 245 m n/m neďaleko od barokového františkánskeho kláštora s kostolom. Veľmi vzácny je hlavne vstupný portál kostola pochádzajúci z roku 1642. Pamätná tabuľa na priečelí upozorňuje, že v obci pôsobil ako farár

Hugolín Gavlovič, autor literárneho diela Valašská škola mravov stodola. Povráva sa, že svoje dielo písal pod skupinou starých vzácných tisov, ktorým domáci hovoria Gavlovičove tisy. Pri fare stoja dodnes, ich vek sa odhaduje na približne 700 rokov a v roku 2010 boli vybrané medzi 10 najkrajších stromov Slovenska. Trasa pokračuje hore dedinou k **renesančnému kaštielu** s rozľahlým anglickým parkom. Kaštieľ sa dá obzrieť iba zvonka, v súčasnosti slúži ako škola. Priamo pred kaštielom je umiestnená tabuľa náučného chodníka a ďalšie po trase až do **Vršatského Podhradia**.

Popri parkovom múre začíname stúpať po polnej ceste a lesom pokračujeme smerom na **Kalváriu**. V tieni lesa dlho nepobudneme a ocitneme sa na lúčkach s nádhernými výhľadmi na východ

na Strážovské vrchy. Pokračujeme k smerovníku v sedle Kalvária 430 m n/m. Onedlho sa nám otvorí výhľad na Vršatské bradlá a trasa nás bude k nim stále približovať. Vedie po vrcholovej časti **Malého** a **Veľkého Hradišťa** s drobnými skalkami. Po niekoľkých metroch z nej odbočíme doľava na chodník vedúci do sedla **Chotuč** 618 m n/m.

Pri smerovníku končí trasa po zelenej značke a pokračuje modrou západným smerom popod mohutné bradlá k obci **Vršatské Podhradie** 650 m n/m. Osídlenie v obci má pradávnú históriu – dokladuje ju nález železných nástrojov z 9. storočia. V roku 1962 však dedinka vyhorela a v ohni sa stratila typická jej drevená architektúra. Po prechádzke obcou stúpa trasa popri miestnom cintoríne prudšie dohora.

Na hradnom brale je pomerne dobre zamaskovaná strážna veža **Vršatského hradu**, ktorý patrí medzi najvyššie položené hrady u nás. Aj keď v minulosti patrili medzi bohaté a pohodlné hrady s vlastnou pekárňou, pivovarom a rozsiahlymi vínnymi pivnicami, zachovali sa len zvyšky paláca, veža a opevnenia. Na ceste z hradu úzkym prie-

smykom vchádzame za bralá a pokračujeme smerom do chatovej oblasti. Pre občerstvenie poslúži chata **Vršatec** s celoročnou prevádzkou a vlastnou kuchyňou. Naša trasa neprechádza okolo chaty ale cez parkovisko pred chatou na pravej strane a okolo rázcestníka stúpa po žltej značke cez lúku. Smeruje k rázcestníku pod **Chmelovou**. V týchto miestach pri veľkej skale na pravej strane stála jedna z prvých turistických útulní v tomto kraji. Na samotnú Chmelovú 925 m n/m nás dovedie lesný chodník. Na vrchole je krásna lúčka, vidieť malebnú panorámu stredného Považia. Späť lesným porastom a sme na lúke, odtiaľ pokračujeme doľava a pomerne prudko klesáme lesným chodníkom. V jeseni v týchto miestach rastie veľa húb. Chodník v **Javorníckej doline** nás privedie až na lúky nad obcou **Červený Kameň**. Najskôr vidieť **Červenokamenské bradlo**. Pri zapadajúcom slnku bradlo naozaj žiari do červena. Ak sem zavítate v pracovný deň, určite si nenechajte ujsť vynikajúce syry v podnikovej predajni mliekárne Agrofarma.

POVEŠŤ O HRADE VRŠATEC

Okrem názvu Vršatec sa tomuto hradu zvyklo hovoriť aj Levia skala. Toto meno dostal podľa povesti hovoriacej o osude dvoch detí jedného z hradných pánov. Jeho meno povest' nespomína, hovorí však o ňom, že bol náruživým poľovníkom a z výprav zvykol na hrad nosiť rôzne trofeje. Tak sa na Vršatci ocitla klieťka so živým levom. Keď však hradný pán náhle zomrel a užila sa aj jeho manželka, o ich osirelé deti sa mala postarať ich teta. Tej bola však bližšia vidina titulu hradnej panej, ako túžba starať sa o deti. Preto sa rozhodla, že na klieťke otvorí dvere, aby deti lev zožral a tak sa z nej stala jediná dedička. Ešte však dvere ani ich poriadne neotvorila a už sa stala raňajkami kráľa zvierat. Sýty lev utiekol do neďalekých lesov a ešte dlho riedil počty dobytku i tunajšieho obyvateľstva. Dostal ho až mládenec, ktorého milú lev skoro zožral. Mladý muž tak mal leviu kožu, nevestu a hrad nové meno.

MAPA:

<http://www.cykloserver.cz/f/9877050264/>

Pruské – Vršatské Podhradie – Vršatec – Chmelová – Červený Kameň

